

María Torres Pérez¹

El Banc Central Europeu

Introducció

El Banc Central Europeu és una de les institucions de la Unió Europea i es constitueix com a nucli de l'Eurosistema i del Mecanisme Únic de Supervisió. Exerceixen les seues tasques en estreta col·laboració amb els bancs centrals nacionals de l'Eurosistema i, en el cas de la supervisió bancària, amb els supervisors nacionals del Mecanisme Únic de Supervisió.

Aquesta institució no era present en el principi de la construcció europea, sinó que va ser constituïda després de la decisió de construir una unió monetària.

Hui dia, té la seua seu en Frankfort (Alemanya).

Història de la seua formació

Com hem esmentat, el Banc Central Europeu no existeix des dels orígens de la Unió, sinó que es va crear després de la decisió d'aconseguir una unió econòmica i monetària, la qual cosa es va decidir durant el Consell Europeu celebrat al juny de 1988.

Esta obra está protegida con una [Licencia Creative Commons Atribución-NoComercial-SinDerivar 4.0 Internacional](#).

¹ Professora Contractada Doctora de Dret Internacional Públic. Universitat de València (Espanya). Cofinançat per la Unió Europea. Les opinions i punts de vista expressats només comprometen al seu(s) autor(és) i no reflecteixen necessàriament els de la Unió Europea o els de l'Agència Executiva Europea d'Educació i Cultura (*EACEA). Ni la Unió Europea ni la EACEA poden ser considerats responsables d'ells.

Després d'aquest Consell Europeu, es va establir un Comité d'Estudi encarregat de la qüestió. Estava compost pels governadors dels bancs centrals nacionals dels països de la Comunitat Europea (CE); el director general del Banc de Pagaments Internacionals; *Niels *Thygesen, catedràtic d'Economia danés, i Miguel *Boyer, president del Banc Exterior d'Espanya.

L'Informe emés per aquest Comité conegut com a Informe Delors advocava per Tres fases d'evolució mesurada i progressiva per a la unió econòmica i monetària. La Primera fase s'iniciaria el 1/6/1990; la segona fase el 1/1/1994 i la tercera, el 1/1/1999. Posat en marxa el procés, en 1991 va ser evident la necessitat de crear la infraestructura institucional necessària perquè la unió monetària s'establira. Així, es va convocar una Conferència Intergovernamental sobre la UEM, paral·lelament a la Conferència Intergovernamental sobre la unió política el resultat de la qual va ser el Tractat de la Unió Europea, signat el 7/2/1992, a Maastricht.

Com a Protocols al Tractat s'Incloïen un Protocol sobre els Estatuts del Sistema Europeu de Bancs Centrals i del Banc Central Europeu i un altre Protocol sobre els Estatuts de l'Institut Monetari Europeu.

Aquest institut tenia el principal encàrrec de dur a terme tots els Treballs preparatoris de les futures relacions monetàries i canviàries entre els països de la zona de l'euro i els altres països de la UE.

El 2/5/1998 el Consell de la Unió Europea, reunit en la seua formació de Caps d'Estat o de Govern decidia per unanimitat els 11 Països euro: (Bèlgica, Alemanya, Espanya, França, Irlanda, Itàlia, Luxemburg, Països Baixos, Àustria, Portugal i Finlàndia). Aquests encapçalarien els Estats Euro. En el mateix moment, es va adoptar un Acord polític en relació amb les persones que haurien de recomanar-se com a membres del Comité Executiu del Banc Central Europeu (BCE).

El 25/5/1998 es va procedir a nomenar el president, vicepresident i els altres quatre membres del Comité Executiu del BCE per primera vegada. Amb la Presa de possessió d'aquests càrrecs el 1/6/1998 es va constituir el BCE.

Organització

EL Banc Central Europeu compta amb 4 òrgans rectors:

El Consell de Govern

El Comité Executiu.

El Consell General

I el Consell de Supervisió

Explicarem un a un les seues principals funcions o responsabilitats.

El Consell de Govern és el principal òrgan rector del BCE. Està format pels sis membres del Comité Executiu, més els governadors dels bancs centrals nacionals dels 19 països de la zona de l'euro.

Les seues Funcions són Adoptar les orientacions i decisions necessàries per a garantir el compliment de les funcions assignades al BCE i a l'Eurosistema; formular la política monetària de la zona de l'euro; prendre decisions relatives al marc general en què s'adopten les decisions de supervisió; i aprovar els projectes de decisions complets proposats pel Consell de Supervisió.

Es reuneix, almenys, dues vegades al mes en la seu del BCE.

D'altra banda, el Comité Executiu està compost pel president, el vicepresident i altres quatre membres, nomenats pel Consell Europeu per majoria qualificada (8 anys no renovables).

I Quines són les seues Funcions? El Consell Executiu prepara les reunions del Consell de Govern; posa en pràctica la política monetària de conformitat amb les orientacions i decisions adoptades pel Consell de Govern; imparteix les instruccions necessàries als BCN de la zona de l'euro; s'encarrega de la gestió ordinària del BCE; i exerceix tots els poders que li hagen sigut delegats pel Consell de Govern.

El Consell General, per part seua, està format pel president i el vicepresident del BCE, i pels governadors dels bancs centrals nacionals (BCN) dels Estats membres de la Unió Europea (tant zona de l'euro com no).

Finalment, el Consell de Supervisió està format per un president (triat per 5 anys no renovables), un

vicepresident (triat d'entre els membres del Comit  Executiu del BCE), quatre representants del BCE i representants dels supervisors nacionals. Debat, planifica i executa les tasques de supervisió del BCE.

Funcions

Finalment, ens referirem a les funcions principals del Banc Central Europeu.

La seua responsabilitat o Objectiu principal dins de l'Eurosistema  s mantindre l'estabilitat de preus i salvaguardar el valor de l'euro. Per a aix , assegura que la inflació —la taxa de variació dels preus generals dels béns i serveis al llarg del temps— continue sent baixa, estable i predictable. L'Objectiu a mitjà termini és que es vaig situar en el 2%.

Juntament amb tal control, exerceix totes les funcions de política monetària única de la zona de l'euro, amb Independència total, però interactuant amb altres institucions.

Però aquestes funcions no són les úniques que exerceix el Banc Central.

Duu a terme, per exemple, una funció estadística a través de la qual pretén facilitar les dades necessàries per a dur a terme les funcions assignades al Sistema Europeu de Bancs Centrals. Aix  recopila les estadístiques Monetàries i financeres, les de les Reserves internacionals de l'Eurosistema, i les dels Tipus de canvi efectius nominals i reals de l'euro.

En segon lloc, té la responsabilitat de mantindre l'Estabilitat financera i dissenyar una política macroprudencial. Tal funció es concreta a través del seguiment del sector bancari de la zona euro i del conjunt de la UE, així com d'altres sectors financers, per a detectar vulnerabilitats i comprovar la capacitat de resistència del sistema financer.

En tercer lloc, duu a terme la Supervisió de les activitats dels Bancs Centrals Nacionals.

Promociona el bon funcionament dels sistemes de pagament i de liquidació; i finalment, gestiona les reserves exteriors (dòlars estatunidencs, iens japonesos, *renminbis xinesos, or i drets especials de gir) que garanteixen la liquiditat en les operacions de divises.

Tot això, amb la finalitat de mantindre l'estabilitat del sistema monetari únic.

**Cofinanciado por
la Unión Europea**

